

Hej

Jag heter **Ann-Christin Sundell** och har varit med i föreningen nästan sedan den startade. Först som medlem och sedan 2016 även i styrelsen som vice ordförande.

Jag har alltid velat kunna göra något för barn som bor på gatan eftersom de är så otroligt utsatta och när jag fick möjligheten att kunna göra något genom Föreningen för gatubarn i Nepal så tvekade jag inte en sekund. Här fanns föreningen som jag sökte, de var seriösa, inte så stora och det gjorde att det var lätt att få en inblick i hur föreningen jobbade och fungerade.

Jag har varit i Nepal och besökt barnen vid tre tillfällen och kommer att åka dit igen i februari nästa år. Jag glömmer aldrig första gången jag var dit, då var min avsikt med besöket att träffa mitt fadderbarn. Det var en omtumlande upplevelse och när jag åkte hem så tänkte jag att nog aldrig kommer jag att åka dit igen, det var så många barn som for illa och så många minnen som för evigt fastnade på näthinnan. Men, sedan fanns de ju en annan sida också, alla möten med människor och känslan att kunna göra något för några av de barn som far illa där.

Jag kommer att så länge jag kan och har förmågan att jobba för att barnen ska ha en så bra uppväxt som möjligt, få en utbildning som gör att de kan ha ett så gott vuxenliv som möjligt efter sina egna förutsättningar.

Tack vare er alla så hjälper vi tillsammans åt att göra skillnad!

Snart är det dags för föreningens Adventsevent i Gävle.

Kom och fika, lyssna på sång och musik, köp fina julklappar från Nepal. Lördag 30 november kl 13-16 i Musikhuset (Sjömanskyrkan) bredvid järnvägsstationen i Gävle.

Som vanligt går allt oavkortat till Nepal då vi får låna lokalen gratis – TACK Musikhuset, och trogna medlemmar skänker världens godaste bakverk eller kommer och uppträder som en gåva till Nepal.

Fint under grytan på julbordet

Eva berättar

Åh, vad jag önskar att jag kunde ta med er alla till Nepal och visa alla fina byar vi har projekt i. För även om det är så, att vår högsta prioritet är att se till att barnen på våra barnhem får den bästa uppväxten så är det förebyggande arbetet ute i byarna viktigt.

Ju mer vi underlättar för människor att försörja sig själva, desto större chans att föräldrarna blir kvar, slipper jaga arbete i länderna runt Persiska viken, arbeten som ofta är farliga och sker under slavliknande förhållanden. Om föräldrarna kan försörja sig, så blir barnen kvar, får gå i skolan och slipper hamna på gatorna i Kathmandu. För ett krav vi aldrig tummar på är att alla barn ska gå i skolan om vi ska arbeta med byn.

Följ med till Khari så ska jag berätta hur det hela började:

Rita nyss fyllda 16 kommer från byn Khari. Hon hamnade hos oss på grund av fattigdom och sjukdom. Hennes pappa var utomlands och arbetade under tuffa förhållanden för att försöka få ihop pengar till sin fru som var svårt sjuk. De var bara barn själva när Rita föddes och fick hjälp av andra släktingar med flickan. Men de släktingarna förolyckades och Rita, då åtta år, kom till vårt flickhem.

Rita är en intelligent flicka med stor konstnärlig begåvning och en osedvanligt hög personlig integritet. Varm, lågmäld men alltid tydlig med vad hon kan och vill.

När pappan återkom till Nepal tog han kontakt och har sedan dess regelbundet kommit med äpplen och grönsaker, hem kärnat smör och annat han gått en hel dag och åkt buss en dag för att komma till oss, för även om han varit fattig och alla pengar han kunnat tjäna gått till fruns sjukvård så har han velat bidra till att vi tar hand om dottern.

När **Pantbanken Sverige** fyllde 150 år fick vi 150 getter att ge till byar och så fick Ram i Khari 6 getter. Jag är häpen över driftigheten och hur man på ett par år lyckats involvera kvinnorna i byn, bildat en "amma samuha" kvinnoorganisation och hör här vad det kan bli av 6 getter:

19 killingar sålda och 8 getter kvar.

Pengarna för sålda killingar gick till tomatfrön och plast att bygga växthus av.

Pengar för tomaterna gick till 300 kycklingar.

Pengar för mer tomater, sålda kycklingar och fler getkillingar gick till en buffel.

Buffeln har fått en kalv som sålts och hon är dräktig igen.

Pengarna från den första kalven fick gå till tre grisar och nu har de första kultingarna sålts.

Och nu betalar Gayatri Fund 30 bikupor, utrustning, bin och ett litet enkelt hus för att slunga honung och fylla burkar för försäljning. (Du kan läsa mer nedan om vårt samarbete med Gayatri Fund.)

En by till som klarar försörjningen och barnen får gå i skolan, i vart fall till klass 8.

Observera att det vi gjort är att skänka 6 getter och biodling med utrustning. Allt annat har de genomfört själva. Jag är imponerad över driftigheten och så stolt över att vi kunnat vara med och hjälpa byborna över tröskeln till ett bättre liv. Nu klarar de försörjningen på egen hand.

Här ska honungen slungas och fyllas på burkar.

Hur går det med Rita då? Och hennes sjuka mamma? Mamman är frisk. Inte så stark och ska inte arbeta för hårt fysiskt men hon lever och gör en massa arbete med att utfodra djur och laga mat. Rita har jättefin kontakt med familjen, mamma, pappa, farfar och farmor, alla kusiner i byn och åker dit på längre skollov. Pappa kommer fortfarande med grönsaker och annat de odlat för att bidra till dotterns försörjning. Numera har byn till och med väg. Skruttig och hemsk men det går en buss bara en timmes vandring från byn.

Rita och hennes familj i byn, Rita näst längst t.h.

Vi har diskuterat om det finns förutsättningar för Rita att flytta hem. Vi vill ju helst att barn ska bo hemma när det finns anhöriga och vi kan stötta även fortsättningsvis med skolgång. Men om Rita ska bo i byn är det slut med skolan. Hon går nu i åttan och ska hon fortsätta skolan och bo hemma måste hon ändå inackorderas i Dhading Besi, distriktshuvudstaden och då blir det ju helt poänglöst att flytta henne från vårt hem där hon växt upp och har alla sina "systrar". Rita själv har involverats i beslutet

och hon vill stanna på barnhemmet och fortsätta åka till byn på skolloven. Så får det bli.

Rita, hennes föräldrar och farföräldrar har godkänt att vi publicerar deras berättelse och bilder.

Chhiring Tamang 21 år, nyexad Health Assistant

Ytterligare en **Medical Collegestudent har tagit examen. Chhiring**, färdig Health Assistant. Nu väntar vi på att hennes leg ska utfärdas. Det kan ta ett par månader och under tiden får hon praktisera i byn Rathankot på den Health Post där en av våra andra sjuksköterskor, Sarmila, arbetar. Viktigt att inte låta långsamma byråkratiska processer hindra nyexaminerade från att komma i arbete och samla viktig erfarenhet.

Facit såhär långt för insatserna för sjukvård ute i byarna:

Nio sjuksköterskor och Health Assistants färdiga. Därav tre med extra utbildning till Skilled Birth Assistant som är en lite enklare barnmorskeutbildning. En student har avbrutit sin utbildning men har tack vare att hon fick den grundläggande utbildningen ändå fått arbete motsvarande vårdbiträde.

Åtta studenter går fortfarande på Medical College. Alla våra studenter och färdiga vårdproffs har också fått en särskild utbildning utvecklad av den nepalesiska organisationen "Chhori" för att identifiera barn i riskzonen för trafficking och arbeta med dessa svåra frågor i byarna. Hälften av dem har också fått särskild utbildning i att kommunicera med barn via Nalle, av den svenska pedagogen Heléne Grell, som visat fantastiska resultat för att få barn att våga berätta när det är en nalle som lyssnar och ställer frågor istället för en vuxen.

Följ oss på **Facebook, Instagram och YouTube** där finns många berättelser om våra studenter och färdiga sjukvårdsproffs. Sök på #Gatubarn Nepal, så hittar du oss.

TACK VARE ERT STÖD FÅR:

25 barn hos anhöriga sin skolgång betald.

14 barn i slumområdet Shantinagar i Kathmandu får gå i skolan, många fler får mat och rent vatten.

12 studenter får gå i högre utbildning, Medical College, Engineering College eller förberedande.

18 barn bor fortfarande på barnhemmen och går i "grundskolan"

På bilden till höger ser du barnen på Manjushrehemmet leker sjukhus där de skrsiver in och behandlar patienter med stort allvar.

...och i byn Rathankot går 130 barn i skolan som byggdes efter jordbävningarna 2015. I byn Maghi Gaun går 34 barn i skolan istället för att bära vatten sedan vi installerade en pump och drog vattenledningar, mammorna försörjer sig tack vare getter och bin. Khari har ni läst om ovan.

I byar i avlägsna och svårtillgängliga Humla överlever familjer tack vare jakar de fått via oss. I Salyantar och Kapur Gaun lever man tack vare en stensåg på att tillverka byggblock och i ännu fler byar lever familjer tack vare getter de fått.

Vår samarbetspartner **Gayatri Fund** grundades 2015 efter de förödande jordbävningarna och gav akut nödjälp. Fonden grundades av musikerna Deva Premal, Miten och Manose som bad Eva Holmberg Tedert att ansvara för arbetet i Nepal. Fonden är registrerad i Tyskland och finansierar huvudsakligen projekt ute i byarna men hjälper också **anti-traffickingorganisationen "Chhori"** att kunna behålla sitt skyddsboende för flickor som arbetat på dansbarer och bordeller och lyckats ta sig därifrån.

Gayatri Fund har inga anställda, arbetet i Nepal sköts på ideell basis av Eva Holmberg Tedert och vid behov arvoderas nepalesisk personal, insamlande av medel sköts av Ilanit de Wilde, Amsterdam, ekonomi och administration Kurt Amert, Nürnberg. Genom att Gayatri Fund samverkar med Föreningen för gatubarn i Nepal har vi kunnat skapa större projekt och arbeta mer förebyggande än vad vi i den svenska Föreningen för gatubarn i Nepal hade kunnat göra annars.

Eva Holmberg Tedert, Kathmandu & Vaxholm
Grundare av Föreningen för gatubarn i Nepal